

Doğan Özgüden

Darbesiz darbeler...

Bir yılı aşkın süredir demir parmaklıklar arkasında bulunan dört gazeteci uluslararası kurumların yoğun baskısı sonucunda tahliye edilebildi, ama tahliye edilenlerden Ahmet Şık'ın da açıkladığı gibi, Türkiye hapishanelerinde hâlâ 100'den fazla gazeteci, 600 civarında üniversite öğrencisi, 6 binin üzerinde KCK tutuklusunu var.

40 yılı aşkın bir süredir, hangi koşulda olursa olsun, Türkiye'de zaten sınırlı olan görece özgürlüklere ilk turbanın vurulduğu 12 Mart 1971 darbesinin her yıldönümünde bir döküm yapmak bizim için sürgün yaşamının bir kaçınılmazıdır. Bizleri vatansızlaştıran 12 Eylül 1980 Darbesi'nin yıldönümü de öyle. İçimiz kan ağlayarak bir şeyler yazmak, acıları anımsatmak, bunların tekrarlanmaması için uyarılarda, önerilerde bulunmak.

Ama bir nevi ritüel haline gelen bu anımsatmaları her yıl tekrarlanmanın giderek anlamsızlaştığını hissediyorum. Anlamsızlaşıyor, çünkü sözümona parlamenter rejim görüntüsü altındaki yeşil çoğunluk diktası, bir zamanlar militarist darbelerin dayattığı insan hakları ihlallerini misliyle tekrarlamakta. Hapishaneler tıkabasa dolu, yeni zindanlar yapılıyor.

Bir yılı aşkın süredir demir parmaklıklar arkasında bulunan dört gazeteci uluslararası kurumların yoğun baskısı sonucunda tahliye edilebildi, ama tahliye edilenlerden Ahmet Şık'ın da açıkladığı gibi, Türkiye hapishanelerinde hâlâ 100'den fazla gazeteci, 600 civarında üniversite öğrencisi, 6 binin üzerinde KCK tutuklusunu var.

Kürt ulusal hareketinin lideri Öcalan yüzbinlerin protestolarına ve açlık grevlerine rağmen aylardır tecritte.

Türkiye İnsan Hakları Vakfı sadece geçtiğimiz Şubat ayında 963 kişinin gözaltına alındığını, 168 kişinin de tutuklandığını bildiriyor.

Türk Ordusu tarafından işlenen Roboski katliamını ve Pozantı Hapishanesi

50 bin kişilik bir sektör haline gelen medya işkolunda basın emekçilerinin yarısı zaten yıllardır kayıt dışı çalıştırılıyor. 2001 ekonomik krizinden bu yana binlerce kontratlı gazeteci tasfiye edilmiş, taşeron gazetecilik almış başını gidiyor. Toplu pazarlık, toplu sözleşme gibi en temel sosyal haklar ayaklar altında.

Medya patronlarıysa, gazetecilikle bağdaşmayacak bir sürü sektördeki çıkar ilişkileriyle giderek iktidara göbekten bağlı durumda.

Tüm bu curcuna içinde, "bireysel

Türkiye'nin tüm insanlarına sansürsüz, doğru haber veren Roj TV de, Ankara'nın Avrupa'daki cürüm ortaklarının baskı ve komplolarıyla bir süre susmak, mücadelesini başka isim altında ve başka bir formatta sürdürmek zorunda kalıyor.

Türkiye demokratikleşmiyor, Türkiye yeni bir karanlık döneme doğru hızla yol alıyor.

Artık bir komediye dönüşen Ergenekon operasyonları bir yana, İslamcılarla askeriyenin ilk baştaki iktidar çekimleri de artık yerini Türk-İslam Sen-tezi temelinde yeni uyuşumlara bıraktı:

Geçen on yılda Brüksel'deki Kürt, Asuri, Ermeni derneklerinin, işyerlerinin Türk-İslamcılar tarafından nasıl ateşe verildiği çoktan unutuldu.

Ya 37 kişinin canını alan Sivas Katliamı ?

Tam da bu cami yangınının tartışıldığı günlerde Türk adaleti, üzerinden 18 yıl geçtikten sonra korkunç Sivas katliamını "zamanaşımı" gerekçesiyle hasıraltı ediyor, Batı medyası olayı görmezden geliyor.

Kaldı ki, Belçika'da islam gericiğini azdınların başında Türk Devleti'nin

ine nasıl direndiysek, İslamist darbecilere aynı kararlılıkla direnerek...

SÜRGÜNLER İÇİN AF

Tam da darbenin 41. yıldönümünde, Cumhuriyet Gazetesi'nin 12 Mart 2012 tarihli sayısında yayınlanan bir haberde CHP İzmir Milletvekili Hülya Güven'in yurtdışındaki darbe yasaklı aydınların dönmeye yönelik bir soru önergesi vererek "siyasal sürgünler için af" çıkartılmasını istediği yazıldı.

Bunun üzerine Sayın Güven'e şu mesajı gönderdik:

"Gösterdiğiniz duyarlılığa teşekkür ediyor, ancak 'sürgünler için af' talebini kesinlikle reddediyoruz.

"Biz, Doğan Özgüden ve İnci Tuğsavul, 12 Mart 1971 Darbesi'nden sonra hakkımızda açılan sayısız davalar ve askeriyenin tehditleri nedeniyle siyasal sürgüne çıkmak zorunda kalmış sosyalist gazetecileriz.

"Türkiye'deki faşizan rejimi yurt dışında teşhir ettiğimiz ve buna karşı mücadele yürüttüğümüz için 12 Eylül 1980 Darbesi'nden sonra da, bugün darbe suçlusu olarak yargılanan General Kenan Evren'in 'kansızlar' suçlamasıyla vatandaşlıktan atıldık.

"Kaldı ki, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın dış ilişkiler başkanışmanlığını yapan Fuat Tanlay'ın Brüksel'de T.C. Büyükelçisi iken yaptığı kıskartmalar üzerine başlatılan linç tehditlerinin vahimliği karşısında Belçika Devleti bizleri korumaya almak zorunda kalmıştır.

"Biz Türkiye'deki faşizan rejimden hiçbir zaman af dilemedik ve özel bir lufuften yararlanarak ülkemize dönmeyi asla düşünmedik.

"Bu konuda düşündüklerimiz, halen hapiste bulunan Ragıp Zarakolu'nun bizimle yaptığı ve 27 Eylül 2011 tarihli Birgün Gazetesi'nde yayınlanan röportajda net olarak belirtilmiştir.

"80'e merdiven dayamış sosyalist gazeteciler olarak af dilemiyoruz, bizleri ve bizim gibi binlerce yurttaş sürgüne zorlayanların, onlara hâlâ tehdit uygulayanların af dilemesini ve tüm sürgün arkadaşlarımızın, Türk, Kürt, Ermeni, Asuri ayrımı olmaksızın, onurlu bir biçimde dönmelerini sağlayacak gerçekten demokratik bir düzenin Türkiye'de egemen olmasını olmazsa olmaz koşul olarak görüyoruz."

"Biz sosyalist gazeteciler olarak af dilemiyoruz, bizleri sürgüne zorlayanların af dilemesini ve Türk, Kürt, Ermeni, Asuri tüm sürgünlerin onurlu bir biçimde dönmelerini sağlayacak gerçekten demokratik bir düzenin Türkiye'de egemen olmasını olmazsa olmaz koşul olarak görüyoruz"

TC Büyükelçiliği'ne bağlı Türk Diyanet Vakfı'nın, onun doğrudan kontrol ettiği camilerin, milliyetçi-islamcı demeklerin yanısıra Fethullah Gülen'cilerin dernekleriyle, okullarıyla, işadamları örgütleriyle, kültür merkezleriyle yepyeni bir Türk lobisi oluşuyor.

rezaletini kamuoyuna ilk kez duyuran DİHA haber ajansı, bu yürekli haberciliğinin bedelini hemen her gün bir başka gazetecisini demir parmaklıklar ardına uğurlayarak ödüyor.

Bir zamanlar Türkiye'nin tüm gazete, dergi ve ajanslarında örgütlü olan Türkiye Gazeteciler Sendikası'nın son kalesi de çökmek üzere. Başbakan Erdoğan'ın bir yakın adamının Anadolu Ajansı genel müdürlüğüne getirilmesinden sonra çalışanlar sendikadan istifaya zorlanıyor, istifa etmeyenlerin işlerine son veriliyor. Sendika başkanı Ercan İpekçi bu durumu protesto için açlık grevine başlıyor.

pazarlık" gücüne sahip ünlü bazı köşe yazarlarının, program yapımcılarının, iktidarı rahatsız eder hale gelince birdenbire kendilerini kapı önünde bulmaları artık şaşırtıcı değil.

Evet, bu da insan haklarının bir başka

İçte gözü dönmüş bir Türk milliyetçiliği, dışta Osmanlı modeli yayılcılık.

Tekrar üç kıtaya hükmeden bir bölgesel süpergüç olma hedefi, militaristini de, islamcısını da, kapitalistini de, medya derebeylerini de birbirine kenetliyor.

"Terörizmle mücadele" adı altında askeri harcamalara, silahlanmaya milyarlar ayrıldıkça, askeri kurumlar Meclis denetiminden dahi muaf tutuldukça, askerin diyeceği zaten fazla bir şey yok. Yeter ki içeride ve dışarda yeni düşmanlar yaratılsın, Kürt dünyasına, Kıbrıs'a, Yunanistan'a, Ermenistan'a sürekli tehditler savrulsun, "sıfır sorun" politikası rafa konulup ABD'nin ve NATO'nun tezgahladığı senaryolarda "esas oğlan" oynansın..

Bu nedenledir ki, Türkiye'nin giderek islamcı bir karanlığa sürükleniyor olması Batı'nın pek de umurunda değil... Yeter ki çıkar birliği devam etsin.

Birkaç gün önce Anderlecht Belediyesi'nde Faslı bir islamcı Şiilere ait bir camiye ateşe verdi, imamın ölümüne neden oldu.

ve Fas Krallığı'nın kurdurduğu dinsel kurumların bulunduğunu bilmeyen yok.

TC Büyükelçiliği'ne bağlı Türk Diyanet Vakfı'nın, onun doğrudan kontrol ettiği camilerin, milliyetçi-islamcı derneklerin yanısıra Fethullah Gülen'cilerin dernekleriyle, okullarıyla, işadamları örgütleriyle, kültür merkezleriyle yepyeni bir Türk lobisi oluşuyor.

Lobi öylesine güçlü ki, Belçika'nın en eski ve en prestijli üniversitelerinden biri olan Leuven Katolik Üniversitesi'nde büyük törenlerle Fethullah Gülen kürsüsü açılıyor.

Avrupa Parlamentosu salonları sık sık Gülen'cilerin "kültürlerarası şov"larına sahne oluyor.

Evet, geçmişte yaşadığımız askeri darbeleri hiç unutmamak, sürekli anımsamak ve de anımsatmak, kırk yıllık siyasal sürgün olarak boynumuzun borcu.

Ama artık darbesiz darbeler döneminden geçtiğimiz bilincinde olarak, 12 Mart, 12 Eylül, 28 Şubat darbeciler-